

Sygn. akt II K 724/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zakopanem II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Łowczowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Tokarska-Pasternak

po rozpoznaniu w dniach 28 lipca 2017 r., 26 października 2017 r. i 31 stycznia 2018 r. sprawy

A. H.

s. J. i H.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 4 kwietnia 2016 r. do dnia 13 września 2016 r. w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Firmę Handlowo-Uslugową (...) sp. j. z siedzibą w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z jej przedstawicielką A. M. ustną umowę na sprzedaż 26 ton węgla, wprowadzając ją w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania w wyniku czego Firma Handlowo-Uslugowa (...) sp. j. z siedzibą w P. poniosła straty w wysokości 16.949,40 złotych

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego A. H. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego A. H. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz Firmy Handlowo-Uslugowej (...) sp. j. z siedzibą w P. kwoty 16.949,40 (szesnastu tysięcy dziewięciuset czterdziestu dziewięciu 40/100) złotych,

III. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego A. H. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem wydatków.

Przewodniczący

Sygn. akt II K 724/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd ustalił stan faktyczny:

Oskarżony A. H. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 30 lipca 2015 r. sygn.. VIIK 1201/14 oraz prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 20 kwietnia 2016 r. sygn.. IIK 558/15, został skazany za popełnienie występku z art. 286§1 kk polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia

pieniem poprzez wprowadzenie poszczególnych osób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umów dostarczenia węgla i niedostarczenia towaru pomimo otrzymania zapłaty.

Dowód:

- odpisy wyroków k. 45, 47,

Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą w postaci (...) z siedzibą w C.. W ramach swojej działalności oskarżony zajmuje się sprzedażą opału.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. k. 43, 66-67,

- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69, A. S. (1) k. 70, A. S. (2) k. 70,

- zaświadczenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k. 6,

Końcem marca 2016 r. oskarżony skontaktował się telefonicznie z firmą (...) sp. j. z siedzibą w P. własności T. Ś.. Oskarżony rozmawiał wówczas z zatrudnioną w firmie siostrą właściciela A. M. upoważnioną do reprezentacji firmy. A. H. złożył firmie (...) sp. j. propozycję załatwienia awizacji na węgiel. Ponieważ oskarżony w przeszłości współpracował z C. Ś. ojcem A. M. i T. Ś., A. M. zdecydowała się na skorzystanie z oferty.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. k. 43, 66-67,

- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69,

A. M. z oskarżonym uzgodniła, że zamawia 26 ton węgla i dokona przedpłaty poprzez przelew bankowy. Przedpłatę w kwocie 16.949,40 złotych wykonała w dniu 04 kwietnia 2016 roku na numer konta (...). Ponadto uzgodniono że po węgiel (...) sp.j. pojedzie osobiście, a w tym celu mieli otrzymać od oskarżonego stosowne (...)y potrzebne do odbioru zamówionego węgla. (...)y oskarżony miał przesłać tzw. SMS-em na numer telefonu A. M. jeszcze w dniu 04 kwietnia 2016 roku, czego nie uczynił. Odbiór węgla miał odbyć się w dniu następnym to jest 05 kwietnia 2016 roku z Kopalni (...) w K.. Ponieważ w dniu 04 kwietnia 2016 roku A. M. nie otrzymała SMS-a z awizacją od oskarżonego około godziny 16.00 zadzwoniła do A. H. na numer (...)by dowiedzieć się, co się stało że nie otrzymała kodów (...). Podczas rozmowy oskarżony zapewnił ją, że uzyskanie przez niego (...)ów, do awizacji się przedłuży, ale otrzyma je następnego dnia. Jak się okazało w dniach 5 i 6 kwietnia 2016 r. zaistniała podobna sytuacja, gdzie znów w kontakcie telefonicznym, oskarżony zapewniał A. M. o dostarczeniu (...)ów do awizacji, czego nie uczynił.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. k. 43, 66-67,

- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69,

- potwierdzenie przelewu k. 5,

- faktura proforma k. 9,

Po tym czasie z oskarżonym kontaktował się telefonicznie właściciel firmy (...), którego również A. H. zapewniał, iż zamówiony węgiel zostanie dostarczony. Pomimo zapewnień oskarżonego nie dochodziło do realizacji zamówienia przez kolejny tydzień.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. k. 43, 66-67,
- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69,

Pomimo podejmowanych później kolejnych prób telefonicznego kontaktu z oskarżonym, A. H. nie odbierał już telefonów. Wobec powyższego w dniu 15 kwietnia 2016 roku na otrzymany wcześniej adres e-mail, z którego oskarżony wysłał wcześniej fakturę proformę i informację z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, A. M. wysłała wiadomości oraz wezwanie do zwrotu pieniędzy z uwagi na niewywiązanie się z umowy, zakreślając termin do dnia 18 kwietnia 2016 roku, z informacją, iż w przeciwnym razie zmuszona będzie do powiadomienia o tym fakcie policji i wejście na drogę postępowania sądowego. Kolejną taką informację, ale już listownie A. M. przesłała w dniu 21 kwietnia 2016 roku, gdzie poinformowała jednocześnie o rezygnacji z oferty.

Dowód:

- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69,
- dokumentacja przedłożona przez A. M. dot. próby kontaktu z oskarżonym k. 71-74,
- wezwanie do zwrotu gotówki k. 7-8,

Wobec powyższego A. M. w imieniu firmy (...) z siedzibą w P. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Oskarżony pomimo składanych zapewnień o wywiązaniu się z transakcji, nie uczynił tego do chwili obecnej.

Dowód:

- zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69,

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony oświadczył, iż nie wie jak ma się ustosunkować do zarzucanego mu czynu oraz skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. (k. 43)

W toku postępowania przed sądem, oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w momencie, gdy zawarł umowę z firmą (...) na węgiel ekogroszek, wystąpiły nie z jego winy problemy. Od diler, od którego miał nabyć węgiel pod to zamówienie nie było możliwe zabranie i zaopatrzenie klienta. Sprawa przeciągała się o tydzień, dwa, a on nie chcąc czekać dokonał innego zakupu, innego towaru i zaopatrzył innego klienta A. S. (1) w inny towar, który to klient za ten towar płacił mu w ratach. Stąd wyniknęło niewywiązanie się z umowy z firmą (...). Faktem jest, że pobrał od firmy (...) 16.949,40 złotych i jeszcze ich nie oddał. Wskazał, że na dzień dzisiejszy nie jest w stanie zaspokoić w 100% pokrzywdzonego, ponieważ ma inne zobowiązania, jednak zakłada, że na następny sezon zimowy będzie mógł zaopatrzyć firmę (...) w węgiel. Jeżeli pokrzywdzony się nie zgodzi na węgiel, to widzi możliwość zapłaty przedmiotowej kwoty w ratach bądź, żeby pokrzywdzony własnym transportem odebrał węgiel z kopalni. (k. 66-67)

Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe, prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci firmy (...) z siedzibą w C., z której to jak podał osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 2000-2500 złotych. Oskarżony jest kawalerem, posiada córkę w wieku 17 lat oraz żonę. Nie posiada żadnego majątku. Oskarżony nie był leczony neurologicznie, odwykowo ani psychiatrycznie. Oskarżony był uprzednio karany sądowo za przestępstwo z art. 286§1 kk

Dowód: dane osobowe k.42, 50, 66, karta karna k.33-34, odpisy wyroków k. 45, 47,

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się o częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. k. 43, 66-67, zeznania świadków: A. M. k. 1-2, 69-70, T. Ś. k. 22, 68-69, A. S. (1) k. 70, A. S. (2) k. 70, a także dowody z dokumentów takie jak: zaświadczenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k. 6, dokumentacja przedłożona

przez A. M. dot. próby kontaktu z oskarżonym k. 71-74, potwierdzenie przelewu k. 5, wezwanie do zwrotu gotówki k. 7-8, faktura proforma k. 9, oraz dane osobowe oskarżonego i kartę karną.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, iż oskarżony w toku prowadzonego postępowania zarówno przygotowawczego jak i przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie przyznanie się oskarżonego do winy stanowiące zakwestionowanie ustaleń zawartych w akcie oskarżenia, stanowiło zdaniem Sądu realizację przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Jednak wskazać należy, iż dowody zgromadzone w niniejszej sprawie, w tym w szczególności zeznania świadków, a nadto zgromadzone w sprawie, a wspomniane powyżej dokumenty dotyczące zawartej umowy, którą miał wykonać oskarżony, doprowadziły do przekonania, iż nie przyznanie się oskarżonego do winy stanowi nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności za czyn zarzucony mu aktem oskarżenia, natomiast w świetle wspomnianych dowodów, nie sposób dać oskarżonemu wiary, iż czynu tego się nie dopuścił. Sąd dał wiarę oskarżonemu jedynie w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym, tj. iż doszło do zawarcia umowy dotyczącej zakupu węgla, a pokrzywdzona firma przekazała oskarżonemu pieniądze. Ponadto Sąd dał mu wiarę w części, w jakiej zgodnie z prawdą podał, iż nie dostarczył pokrzywdzonej firmie zamówionego towaru, ani też nie oddał wpłaconych mu pieniędzy, za które zakupił inny towar dla innego klienta. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego stanowiły próbę usprawiedliwienia przestępnego zachowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. M. i T. Ś. T. Ś. prowadzi skład opału tj. firmę (...) z siedzibą w P., natomiast A. M. jest jego siostrą zatrudnioną w firmie, która dokonywała ustaleń z oskarżonym oraz przelała pieniądze na poczet zawartej z oskarżonym umowy na zakup węgla. Świadczyli zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i w toku rozprawy głównej zeznawali w sposób spójny, rzetelny i logiczny, a ich zeznania w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zgromadzonych dokumentów, korelowały i uzupełniały się tworząc jedną logiczną całość. Świadczyli, co do okoliczności, o których wiedzę posiadali, a które to znajdują potwierdzenie w dokumentacji zalegającej w aktach niniejszej sprawy. Świadek A. M. w swoich szczegółowych zeznaniach podała, że końcem marca 2016 roku otrzymała na swój telefon komórkowy, telefon od mężczyzny przedstawiającego się, jako A. H. z propozycją

złatwienia awizacji na węgiel. Osoba taka w przeszłości współpracowała z jej tatą C. Ś., dlatego zdecydowała się na skorzystanie z oferty. Z tą osobą uzgodniła, że weźmie do 26 ton węgla, i że dokona przedpłaty na rachunek bankowy co uczyniła w dniu 04 kwietnia 2016 roku na numer konta (...)

(...). Ponadto uzgodniła, że po węgiel pojedzie osobiście. W tym celu mieli otrzymać stosowne (...)y potrzebne do odbioru zamówionego węgla. Te (...)y oferent miał przesłać SMS-em na jej numer telefonu i miało to nastąpić jeszcze w dniu 04 kwietnia 2016 roku. Odbiór węgla miał odbyć się w dniu następnym z Kopalni (...) w K.. Jak się jednak okazało oskarżony jeszcze jakiś czas zapewniał, iż (...)y te zostaną im dostarczone, czego jednak nie uczynił. Od tego czasu podjęła kroki by skontaktować się z oskarżonym. Dzwonił też T. Ś., który również otrzymywał zapewnienia od oskarżonego że węgiel

otrzymają, jednak nie dochodziło do realizacji zamówienia.

Próbowali dzwonić z różnych numerów telefonów, jednak oskarżony nie odbierał. Wobec powyższego w dniu 15 kwietnia 2016 roku na otrzymany wcześniej adres e-mail, z którego oskarżony wysłał wcześniej fakturę proformę i informację z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, wysłała wiadomości oraz wezwanie do zwrotu pieniędzy z uwagi na niewywiązanie się z umowy, zakreślając termin do dnia 18 kwietnia 2016 roku, z informacją, iż w przeciwnym razie zmuszona będzie do powiadomienia o tym fakcie policji i wejście na drogę postępowania sądowego. Kolejną taką informację, ale już listownie A. M. przesłała w dniu 21 kwietnia 2016 roku gdzie poinformowała jednocześnie o rezygnacji z oferty. Wobec powyższego złożyła zawiadomienia na policji o popełnieniu przestępstwa na szkodę firmy (...) w P.. Również świadek T. Ś. potwierdził okoliczności szczegółowo opisane przez A. M..

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków A. S. (1) i A. S. (2). Zeznania ich były spójne i logiczne oraz korelowały ze sobą nawzajem, a także z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzony w sprawie. Świadczyli potwierdzili fakt iż również byli klientami oskarżonego zakupując od niego opał. Świadczyli również, że w marcu 2016 roku

oskarżony przywiózł i zostawił im na posesji węgiel, którego nie zamawiali od niego. Świadkowie nie posiadali wiedzy odnośnie meritum niniejszej sprawy, stąd też ich zeznania nie miały znaczenia dla jej rozstrzygnięcia.

Wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty Sąd uznał za wiarygodne. Nie budziły one wątpliwości, co do ich autentyczności, ponadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Dokonując oceny prawnej zachowania oskarżonego eksponować należy, iż przedmiotem ochrony przepisu art. 286 § 1 kk jest mienie. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem zaistniałe przez działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegające na wprowadzeniu w błąd. Niekorzystne rozporządzenie mieniem powodować musi rezultat w postaci zmniejszenia stanu majątkowego osoby, wobec której nastąpiło rozporządzenie. Jest też przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie korzyści majątkowej. Przepis wymaga bowiem, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując swoje działanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym. Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, ale także musi chcieć w tym celu użyć określonego działania. Przestępstwo z art. 286 § 1 kk jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Dokonując analizy prawnej przedmiotowego występkę zważyć należy, że popełniając ten czyn oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem oskarżony, wprowadził w błąd pokrzywdzoną, co do faktycznego zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zawartej umowy. Pokrzywdzona wysyłając oskarżonemu pieniądze na rachunek bankowy na poczet zakupu uzgodnionej ilości węgla działała w przekonaniu, iż oskarżony wywiąże się z zawartej umowy. O zamiarze dokonywania zarzucanego oskarżonemu czynu świadczy przede wszystkim fakt, iż oskarżony wystawił fakturę PRO-FORMA, którą to uściłła pokrzywdzona firma. Następnie oskarżony składa zapewnienia, że umowa dojdzie do skutku. O oszukańczym zamiarze oskarżonego świadczy także fakt, iż pomimo niewywiązania się z zawartej umowy nie zwrócił on firmie (...) żadnych pieniędzy wpłaconych na poczet zakupu. Oskarżony podjął działanie w celu uzyskania korzyści majątkowej, wyrażającej się w określonej kwocie pieniężnej i zamiar swój zrealizował, czym jednocześnie doprowadził pokrzywdzoną firmę do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem w łącznej kwocie 16.949,40 złotych. Ponadto o zamiarze oszustwa świadczy fakt, że oskarżony po otrzymaniu pieniędzy unikał kontaktu z pokrzywdzonym.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, ze szczególnym wskazaniem na treść zeznań oraz świadków, a także dokumentów takich jak dokumentacja przedłożona przez A. M. dot. próby kontaktu z oskarżonym k. 71-74, potwierdzenie przelewu k. 5, wezwanie do zwrotu gotówki k. 7-8, faktura proforma k. 9 oraz przy uwzględnieniu wyżej przedstawionej argumentacji, Sąd uznał oskarżonego A. H. za winnego tego, że działając w zamiarze bezpośrednim w okresie od dnia 4 kwietnia 2016 r. do dnia 13 września 2016 r. w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Firmę Handlowo-Usługową (...) sp. j. z siedzibą w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł z jej przedstawicielką A. M. ustną umowę na sprzedaż 26 ton węgla, wprowadzając ją w błąd, co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania w wyniku, czego Firma Handlowo-Usługowa (...) sp. j. z siedzibą w P. poniosła straty w wysokości 16.949,40 złotych.

Tym samym zachowaniem swoim A. H. w pełni wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art.286§1 kk, a jego wina nie budzi wątpliwości.

Co do wymiaru kary:

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występek z art. 286§1 kk, na mocy tego przepisu Sąd wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara adekwatna jest do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zgodna z wymogami, o jakich stanowi art. 53 kk. Wymierzając ją Sąd wziął pod uwagę, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy

oskarżonego, realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma wobec niego osiągnąć, a nadto, aby zostały spełnione potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej w kontekście ogólnospołecznym. Za okoliczności obciążające Sąd uznał fakt, uprzedniej karalności oskarżonego za czyn z art. 286§1 kk popełniony w analogiczny sposób jak w niniejszej sprawie oraz wysokość wyrządzonej jego działaniem szkody po stronie pokrzywdzonego. Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary pozbawienia wolności przemyślany sposób działania oskarżonego i stopień nadużycia zaufania, jakim obdarzył go pokrzywdzony. Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości oraz stopniowi jego winy.

W ocenie sądu oskarżony jest osobą niepoprawną i społecznie pożądane cele kary mogą zostać wobec niego zrealizowane jedynie przez wymierzenie mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony był już uprzednio skazany na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, które jednak nie przyniosły w stosunku do tego oskarżonego pożądanego efektu, a A. H. po raz kolejny popadł w konflikt z prawem. Znamiennym jest, iż oskarżony czynu będącego przedmiotem niniejszej sprawy dopuścił się po wydaniu w stosunku do niego dwóch wyroków skazujących za czyny z art. 286§1 kk popełnione w analogiczny sposób. W ocenie sądu, w obecnej sytuacji jedynie wymierzenie oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności pozwala na przyjęcie, iż orzeczona kara osiągnie swoje cele i wpłynie na zmianę postępowania oskarżonego. Zdaniem Sądu jedynie wymierzając oskarżonemu bezwzględną karę pozbawienia wolności można przypuszczać, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania i będzie w przyszłości zachowywał się zgodnie z prawem, a w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa. Ponadto zważyć należy, iż aktualnie obowiązująca treść art. 69§1 kk, nie dopuszcza w sytuacji oskarżonego możliwości skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, z uwagi na karalność oskarżonego w czasie popełnienia czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Mając na uwadze elementarne zasady sprawiedliwości Sąd, w związku z popełnieniem przez oskarżonego występku z art. 286§1 kk, na podstawie art. 46§1 kk orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości, poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzone (...) sp.j. z siedziba w P. kwoty 16.949,40 złotych. Podejmując rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd miał na uwadze fakt, że naprawienie szkody poprzez wyrównanie wyrządzonej szkody, należy do podstawowych norm postępowania karnego, a sprawca przestępstwa winien oddać osobie pokrzywdzonej materialną wysokość szkody, którą doznała ona na skutek działania oskarżonego. W ocenie Sądu wymiar naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego jest społecznie pożądany, a nadto stanowi dla oskarżonego odpowiednią dodatkową dolegliwość, która powinna być odbierana, jako kolejny sygnał dla oskarżonego, iż oszukańcze działania, na skutek, których inne osoby ponoszą szkody materialne, pociągają za sobą szereg realnych dolegliwości i zasługują na potępienie.

W ocenie Sądu oskarżony wobec wydania w stosunku do niego wyroku skazującego oraz zobowiązania go do naprawienia w całości wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, zrozumie naganność swojego postępowania i będzie w przyszłości zachowywać się zgodnie z prawem, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Z niniejszego postępowania i wydania wyroku skazującego winien on wyprowadzić na przyszłość pozytywny wniosek i unikać bezprawnych zachowań.

Orzeczenie o kosztach oparto na zasadzie art. 627 kpk zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem wydatków. W ocenie Sądu zasadnym jest, aby oskarżony poniósł koszty sądowe we własnej sprawie, uznano, bowiem, że przesłanki mogące skutkować zwolnieniem oskarżonego od ich ponoszenia, a o jakich stanowi art. 624 § 1 kpk, nie zachodzą.